

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 271. Et respicientes viderunt reuolutum lapidem. v. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

alterum, quia additur orto iam sole, qui tunc 27. Martij paucis minutis ante sextam horam nostram oriebatur in Iudæa, uti in S. Lucæ & S. Ioannis textibus exponam. Sed quid est quod dicitur vna sabbatorum? & non vna sabbati? an plura sabbata vnum in diem incidere possunt? Expedio. Anno, quo passus est Dominus, sabbatum hebdomadarum & dies Paschæ Iudæorum festus in vnam coinciderant, bene igitur sabbatum illud dupliciter sabbatum erat, seu deuteroproton, uti S. Lucas in simili materia vocat. & bene prima feria, à duplici sabbato antecedente dicebatur vna sabbatorum.

Domine, qui dicunt scripturas sacras esse tam claras, ut pueri, anus, peliones, cerdones, rustici, agasones, molitores, omnes possint eas intelligere, sine magistro, reuera mentiuntur, vel si ita putent esse, reuera valde stupidi sunt cerebri. Ego tot annis Theologus & indies legens scripturam, & pastor multa nondum satis penetro. obstrue, oro, horum impostorum malevolentiam.

§. 269. Orto iam sole. v. 2.

Mulieres illæ licet mane surrexerunt præpararint sua unguenta, non venerunt tamen ad Christi monumentum nisi orto iam sole, ad indicandum, quod, quando venerunt ad monumentum Domini, iam ipse surrexerat, duplici sensu, literali & Allegorico. Literaliter sol ille corporeus vnus ex septem planetis, supra horizontem iam ascenderat, & ideo venerunt cum iam surrexisset Dominus. nam ille ad tertiam matutinam nostram surrexit, tribus fere horis ante ortum physicum solis; Allegorice autem sic, sol iustitiæ Christus Dominus iam ortus erat resurgendo, quando ad monumentum eius illæ aduenerunt.

Infelices vos fœminæ, quæ tam sedulo laborastis, & Dominum quem unguere voluistis, non inuenistis. erit tamen operi vestro merces de congruo, etsi propter defectum fidei non debeatur de condigno.

§. 270. Et dicebant ad inuicem, quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti? v. 3.

Ecce nondum ortus est his consultantibus fœminis sol iustitiæ, etiam ortus esset sol naturæ, iam Dominus exierat de monumento & lapis erat reuolutus, & disceptant quomodo lapis deberet reuolui.

O Caligo humani intellectus! quam tu densa es, nisi in te splendant lux illuminans omnes, qui non amant tenebras suas.

§. 271. Et respicientes viderunt reuolutum lapidem. v. 4.

Sole clarè lucente, ambulant in tenebris mentis aliquid lucis ambulanti.

lantibus affulget per rimas sensuum in animam suam. nam oculis corporeis, sole naturæ huius monstrante, viderunt lapidem reuolutum à monumento. Vnde, si acutæ fuissent intelligere poterant, iam resurrexisse Dominum, si verborum eius, de tertia die, memores fuissent; vel certe inde esse ablatum.

Domine Deus non solum homo natura sua est valde ignorans, antequam principia & terminos acquirat, tunc enim est instar tabulæ rasæ; sed etiam quando iam principia & terminos hausit, in peruidendis sequelis. O Deus supera obsecro & expugna in nobis istos stupores, primum per lumen tuum, deinde per bonos magistros rationalis disciplinæ & aliarum artium, & ne permittas obsecro, vt nobis fingamus pessima idola: Ego cuncta probe intelligo. cæteri homines, videntur mihi esse fungi, vel capita asinina. Quod ego non intelligo id certe est extra cuncta intelligibilia. & : Ego penetraui omnem veritatem; quod iste Homo dicit non est inter omnia ista quæ ego noui: ergo iste errat. O Idola domus Israel, quæ tamen indies fabricantur maxime ab ijs, qui papistas dicunt idololatrias in templis, cum ipsi sint idololatræ maximi in capitibus suis.

§. 272. Erat quippe magnus valde, v. 3.

Quid hoc facit ad dicta? multum. causa datur cur discepraerine sceminæ de persona amolitura saxum, quod si paruum fuisset, ipsemet amoliri potuissent præsertim tres, ad hæc causa datur, quomodo factum sit quod de procal viderint lapidem iam reuolutum. Magna enim ex longinquo videntur, non pugilli & minuta.

Domine video iterum in his sceminis cæcitatē. viso saxo amoto tam valido, debebunt argumentari. Ecce lapis magnus amotus est ab ostio. ergo diuinitus vel humanitus. si humanitus ergo homo qui id fecit, iam corpus Domini procurauit, vel abstulit. non procurauit autem, quia si id egisset lapidem reuoluisset in locum suum, ergo abstulit corpus. Frustra igitur & sero venimus, si autem diuinitus amotum est saxum, procidamus ante Dominum & ei gratias agamus, qui nobis monumentum sine pretio aperuit. At nihil horum hic cernitur fuisse, sed ruditer esse processum.

§. 273. Et introeuntes in monumentum viderunt iuuenem sedentem in dextris. v. 5.

Vidimus sceminas intellectum habentes obscuratum in diuinis, humana tamen affectione bene dispositum & operantem, pro vt in tenebris suis.